

Bilag.

Spørgsmål fra udvalget til ministeren for forureningsbekæmpelse og dennes svar.

Spørgsmål 1:

Ad nr. 23 (§ 35, stk. 1):

Agter ministeren i medfør af den foreslåede ændring at indføre regler, der vil berøre de nugældende bestemmelser om den økonomiske fordeling af udgifterne ved oprensning og vedligeholdelse af vandløb?

Svar:

Ifølge vandløbslovens kapitel VII påhviler det amtskommunerne, henholdsvis kommunerne at afholde udgifterne ved oprensning og vedligeholdelse af de offentlige vandløb, medens det påhviler bredejerne at afholde udgifterne i forbindelse med oprensning og vedligeholdelse af de private vandløb.

Denne ordning har man ikke tilsigtet at ændre ved den foreslåede nye bestemmelse i § 35, stk. 1, hvorefter ministeren for forureningsbekæmpelse bemyndiges til at fastsætte regler om oprensning og vedligeholdelse af vandløb. Derimod har man som nævnt i bemærkningerne ved bestemmelsen søgt at tilgodese et udbredt ønske om at sikre mulighed for i nødvendigt omfang at regulere den tekniske fremgangsmåde, der anvendes i forbindelse med oprensning og vedligeholdelse af vandløb.

Spørgsmål 2:

Kan der på nuværende tidspunkt gives nærmere oplysninger om landvæsensretternes fremtidige stilling, jfr. de almindelige bemærkninger til lovforslaget (side 4, 2. sp. øverst)?

Svar:

For landvæsensretternes vedkommende vil konsekvensen af en gennemførelse af forslag til lov om miljøbeskyttelse, forslag til lov om ændring af lov om vandforsy-

ning og lov om offentlige veje samt forslag til lov om ændring af vandløbsloven være, at disse myndigheder kun bevarer deres nuværende kompetence inden for det område, der omfatter de såkaldte kulturtekniske vandspørgsmål, dvs. spørgsmål vedrørende vedligeholdelse, oprensning, regulering og rørlægning m. v. af vandløb samt visse vandingsager. Disse spørgsmål reguleres af den resterende del af vandløbsloven. På spildevandsområdet, der nu overføres til miljølovsrådet, og på vandforsyningsområdet indskrænkes landvæsensretternes opgaver til alene at vedrøre afgørelse af erstatningsspørgsmål.

Medens det på lidt længere sigt forekommer naturligt at forestille sig en udvikling, hvorefter også afgørelser vedrørende de kulturtekniske vandløbsspørgsmål — bortset fra erstatningsspørgsmål — overføres fra landvæsensretterne til de kommunale råd, knytter der sig en række problemer til spørgsmålet om den endelige placering af kompetencen til at afgøre spørgsmål om ekspropriationserstatninger og om visse skadeserstatninger, som efter samtlige tre lovforslag forudsættes bevaret hos landvæsensretterne. Afgørelser af denne karakter er i Danmark henlagt til uafhængige, domstolslignende organer. Spørgsmålet om landvæsensretternes fremtidige stilling har derfor snæver sammenhæng med spørgsmålet om den fremtidige ordning inden for en række beslægtede områder. Dette gælder først og fremmest ordningen med hensyn til fremgangsmåden ved kommunale ekspropriationer.

Som det fremgår af ovenstående er der endnu ikke tilstrækkelig klarhed over spørgsmålet om den endelige placering af de opgaver, der efter de nævnte tre lovforslag indtil videre forudsættes bevaret hos land-